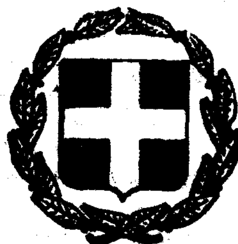

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1184

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς 'Αθήνας τὴν 24ην 'Οκτωβρίου 1979 ὑπογραφείσης Συμβάσεως δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς 'Αθήνας τὴν 24ην 'Οκτωβρίου 1979 ὑπογραφεῖσα Σύμβασις δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν 'Ελληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδυναμώσουν τὴν στενὴν καὶ διαρκῆ φιλίαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ νὰ ἐκδηλώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον τρέφουν διὰ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸ νομικὸν πεδίον, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν μίαν Σύμβασιν σχετικὴν πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀρωγὴν ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διώρισαν ὡς πληρεξουσίους των:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Τὸν Κύριον Γεώργιον Σταμάτην, Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας

Τὸν Καθηγητὴν Δόκτορα Κύριον JERZY BAFIA, Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, οἱ ὁποῖοι, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια ἔγγραφά των εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.
Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.
Ἔκτασις τῆς νομικῆς προστασίας.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀπολαύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ προσωπικὰ καὶ περιουσιακὰ δικαιώματά των, τῆς αὐτῆς προστασίας ἣν τοῦτο τὸ τελευταῖον παρέχει εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους.

2. Οἱ ὑπήκοοι ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δικαιοῦνται ὅπως ἀπευθύνωνται ἐλευθέρως εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἄλλα ὄργανα τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, τὰ ἁρμόδια ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. Δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἵνα ὑπερασπίζουν τὰ δικαιώματά των, ὑποβάλλουν αἰτήσεις καὶ ἐγείρουν ἀγωγὰς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μέρους τούτου ὅρους.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως ὡς πρὸς τὰ νομικὰ πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 2.
Τρόπος ἐπικοινωνίας.

1. Εἰς τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως ρυθμιζόμενα θέματα τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καθὼς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἢ ἡ Γενικὴ Εἰσαγγελία τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας θὰ ἐπικοινωνοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ των, ἐκτὸς ἐναντίας τινὸς διατάξεως τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Τὰ δικαστήρια καὶ ἕτερα ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἁρμόδια ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν θεμάτων θὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἢ τῆς Γενικῆς Εἰσαγγελίας τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.

Ἄρθρον 3.
Ἐπίσημοι γλῶσσαι.

Τὰ ἀποστελλόμενα ἔγγραφα, προκειμένου περὶ θεμάτων ρυθμιζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ συντάσσωνται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, συνοδευόμενα ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ, πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἢ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 4.
Πληροφόρησις ἐπὶ τοῦ Δικαίου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, καθὼς καὶ αἱ Γενικαὶ Εἰσαγγελίαι ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ πληροφοροῦν ἀμοιβαίως ἀλλήλους, κατόπιν αἰτήσεως, περὶ τοῦ ἐν ἰσχύι δικαίου εἰς τὰς οἰκείας των χώρας, περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν νομοθετικῶν διατάξεων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, περὶ τῶν σπουδαιοτέρων νομοθετικῶν πράξεων, ὡς ἐπίσης καί, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, περὶ καθωρισμένων νομικῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁ ὅρος «ἀστικαὶ ὑποθέσεις» περιλαμβάνει ὡσαύτως τὰς ὑποθέσεις τὰς σχετικὰς μὲ τὸ ἐμπορικὸν καὶ οἰκογενειακὸν δίκαιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.
Δικαστικὴ ἀρωγή.

Ἄρθρον 6.
Ἄσκησις τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως παρέχουν ἀμοιβαίως δικαστικὴν ἀρωγὴν ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

2. Ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ ἀσκεῖται διὰ τῆς ἐνεργείας ὡρισμένων δικονομικῶν πράξεων, ἰδίᾳ δὲ μεταβιβάσεως ἐγγράφων, διενεργείας ἐρευνῶν, κατασχέσεως καὶ παραδόσεως τεκμηρίων, διενεργείας πραγματογνωμοσύνης, ἐξετάσεως κατηγορουμένων, διαδίκων, μαρτύρων καὶ ἐμπειρογνωμόνων, ὡς ἐπίσης καὶ δικαστικῆς αὐτοψίας.

Ἄρθρον 7.
Ἀντικείμενον καὶ τύπος τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν.

1. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία, δέον νὰ περιλαμβάνῃ: α) τὴν ὀνομασίαν τῶν αἰτούντων καὶ τῶν πρὸς ἃ ἡ αἴτησις ὀργάνων, β) τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ ἡ αἴτησις παραγγελίας, γ) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων, τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδικασθέντων, τὴν κατοικίαν ἢ διαμονὴν αὐτῶν, τὴν ἰθαγένειαν καὶ ἐπάγγελμα καὶ προκειμένου περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐὰν εἶναι δυνατόν, τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεως τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδικασθέντων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων των, δ) τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα καὶ διευθύνσεις τῶν ἐντολοδόχων, ε) τὸ ἀντικείμενον τῆς παραγγελίας καὶ τὰς ἀπαραιτήτους πληροφορίας διὰ τὴν ἐκτέλεσίν της καί, εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις, τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς συνιστώσης τὸ ἔγκλημα πράξεως.

2. Αἱ δικαστικαὶ παραγγελίαι καὶ τὰ συνημμένα ἔγγραφα δέον ὅπως φέρουν τὴν ὑπογραφὴν καὶ σφραγῖδα τῆς ἀρχῆς ἐκ τῆς ὁποίας προέρχονται.

Ἄρθρον 8.
Ἐκτέλεσις ἐπὶ δικαστικῶν παραγγελιῶν.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν μιᾶς δικαστικῆς παραγγελίας, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον, ἐφαρμόζει τὰς ἐν ἰσχύι εἰς τὸ Κράτος του νομοθετικὰς διατάξεις.

Ἐν τούτοις, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους, νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς δικονομικὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους καθ' ὃ μέτρον αὗται δὲν εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

2. Ὅταν τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον δὲν εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς παραγγελίας, μεταβιβάζει ταύτην εἰς τὸ ἁρμόδιον ὄργανον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους καὶ πληροφορεῖ ἐπὶ τούτου τὸ αἰτοῦν ὄργανον.

3. Τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος ὀργάνου, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον πληροφορεῖ ἀπ' εὐθείας τοῦτο περὶ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς αἰτουμένης πράξεως.

4. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον ἐπιστρέφει τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς παραγγελίας εἰς τὸ αἰτοῦν ὄργανον ἢ πληροφορεῖ τοῦτο περὶ τῶν τυχὸν ἐμποδίων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς παραγγελίας.

Ἄρθρον 9.

Μάρτυρες καὶ ἐμπειρογνώμονες.

1. Ὅταν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐνώπιον ἑνὸς δικαστηρίου ἢ ἑνὸς ἑτέρου ὀργάνου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ ἐμφάνισις ἑνὸς μάρτυρος ἢ ἑνὸς ἐμπειρογνώμονος διαμένοντος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους κρίνεται ἀναγκαία, δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ ἑτέρου ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ τελευταίου τούτου ὅπως κοινοποιήσουν τὴν κλῆσιν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὴν παράγραφον 1 ἡ κλῆσις δὲν δύναται νὰ συνοδεύεται ὑπὸ προστίμου ἢ ἑτέρων καταναγκαστικῶν μέτρων ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως.

3. Τὰ ἔξοδα ταξειδίου καὶ διαμονῆς ὡς ἐπίσης καὶ ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων ἢ ἐμπειρογνωμόνων βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Μέρος.

4. Μάρτυς ἢ ἐμπειρογνώμων, ὅστις ἤθελεν ἐμφανισθῆ κατόπιν κλήσεως, ἐπιδοθείσης εἰς αὐτὸν ὑπὸ ὀργάνου τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἐνώπιον τοῦ ὀργάνου τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, δὲν ὑπόκειται εἰς σύλληψιν, ποινικὴν δίωξιν ἢ εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἔγκλημα διαπραχθὲν πρὸ τῆς διελεύσεως τῶν συνόρων τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

5. Ὁ ἐν λόγῳ μάρτυς ἢ ἐμπειρογνώμων παύει νὰ ἀπολαύῃ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῇ παραγράφῳ 4 προνομίου ἐὰν οὗτος δὲν ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους πρὸ τῆς λήξεως προθεσμίας 15 ἡμερῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐξετάσαν αὐτὸν ὄργανον ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ παρουσία του δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν περιλαμβάνεται ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ μάρτυς ἢ ἐμπειρογνώμων δὲν ἠδυνήθη, διὰ ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του λόγους, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

Ἄρθρον 10.

Ἐπίδοσις ἐγγράφων.

1. Αἱ κοινοποιήσεις τῶν ἐγγράφων διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὀργάνου συμφώνως πρὸς τὴν συναφῆ πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφα εἶναι συντεταγμένα εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἢ ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ κεκυρωμένης μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Μέρους τούτου.

Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον δὲν κοινοποιεῖ τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν παραλήπτην του εἰ μὴ μόνον ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελεν ἀποδεχθῆ τὴν παραλαβήν του.

2. Εἰς τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν δέον νὰ ἀναφέρεται ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τοῦ παραλήπτου καὶ νὰ καθορίζεται τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον.

3. Ὅταν ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐγγράφων δὲν καθίσταται δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν διεύθυνσιν, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον λαμβάνει πρόσφορα μέτρα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως. Ἐὰν δὲ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς διευθύνσεως καθίσταται ἀδύνατος, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον πληροφορεῖ περὶ τούτου τὸ αἰτοῦν ὄργανον καὶ τοῦ ἐπιστρέφει τὰ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφα.

Ἄρθρον 11.

Βεβαίωσις περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐγγράφων.

Ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐγγράφων διενεργεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας ἐπιδόσεως ἐγγράφων τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

Εἰς τὴν βεβαίωσιν δέον νὰ ἀναφέρωνται ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ τόπος τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἔξοδα σχετικὰ πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀρωγήν.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλόμενον Μέρος ἀναλαμβάνει πάντα τὰ ἔξοδα τὰ προκύπτοντα κατὰ τὴν παροχὴν τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς εἰς τὸ ἔδαφός του καὶ δὲν ἀξιοῖ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων τούτων.

2. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ὄργανον πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν ὄργανον περὶ τοῦ ὕψους τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν ὄργανον εἰσπράξῃ τὰς δαπάνας αὐτάς, παρὰ τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρέου προσώπου, τὰ ὡς ἄνω ποσὰ παραμένουν εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος.

Ἄρθρον 13.

Ἄρνησις δικαστικῆς ἀρωγῆς.

1. Πρᾶξις δικαστικῆς ἀρωγῆς δύναται νὰ μὴ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὅταν ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς δύναται νὰ θίξῃ τὴν κυριαρχίαν, τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Προκειμένου περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ δύναται ἐπὶ πλέον νὰ μὴ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὅταν, κατὰ τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος, ἡ ἐν τῇ δικαστικῇ παραγγελίᾳ προβλεπομένη πρᾶξις ἀποτελεῖ πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ἀδίκημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ἔγγραφα.

Ἄρθρον 14.

Κοινοποίησις ληξιαρχικῶν πράξεων.

Τῇ αἰτήσει τῶν δικαστηρίων ἢ ἑτέρων ἁρμοδίων ὀργάνων ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τὸ ἕτερον Μέρος ἀπευθύνει πρὸς ταῦτα, ἀτελῶς καὶ ἀνεξόδως, ἀποσπάσματα ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἑτέρων συναφῶν ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Μέρους ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται ἡ αἴτησις.

Ἄρθρον 15.

Ἐπικύρωσις καὶ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῶν ἐγγράφων.

1. Τὰ ἔγγραφα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐπίσημα ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα αὐτῶν, συνταχθέντα, παραδοθέντα ἢ κυρωθέντα ὑπό τινος ἁρμοδίου ὀργάνου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ φέροντα ἐπίσημον σφραγῖδα δὲν χρήζουν ἐπικυρώσεως διὰ νὰ ἰσχύσουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου μέρους.

2. Αἱ ἐπίσημοι πράξεις αἱ συντασσόμεναι εἰς τὸ ἔδαφος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔχουν τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν τῶν ἐπισήμων πράξεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ καὶ δωρεὰν δικαστικὴ ἀρωγὴ ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Μέρους καὶ προσφεύγοντες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἐγγυοδοσίαν ἐκ τοῦ λόγου καὶ μόνον ὅτι τυγχάνουν ἀλλοδαποὶ ἢ ὅτι δὲν ἔχουν κατοικίαν ἢ τόπον διαμονῆς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Μέρους, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ὁποίου οὗτοι προσφεύγουν.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀπολαύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου τοῦ εὐεργετήματος τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ καθ' ὃ μέτρον, ὡς καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Μέρους.

2. Ἡ δωρεὰν δικαστικὴ ἀρωγὴ ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πράξεων ἐκτελέσεως.

3. Οἱ ὑπήκοοι οἱ ὁποῖοι συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελον ἀπολαύει εἰς μίαν ὑπόθεσιν τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς, θὰ ἀπολαύουν ὁμοίως ταύτης καὶ διὰ τὰς τελεσθείσας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους πράξεις τῆς διαδικασίας τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ περὶ προσωπικῆς, οἰκογενειακῆς καὶ περιουσιακῆς καταστάσεως πιστοποιητικὰ ἐκδίδονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον αἰτεῖται τὸ εὐεργέτημα τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς.

2. Ὅταν τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον δὲν κατοικῇ ἢ δὲν διαμένῃ εἰς τὸ ἔδαφος οὐδενὸς τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία ἢ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ὑπήκοος δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐν λόγῳ πιστοποιητικόν.

3. Τὸ καλούμενον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως συμπληρωματικὰς πληροφορίας παρὰ τοῦ ὀργάνου τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε τὸ πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ὑπήκοος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ ἁρμοδίου λόγῳ κατοικίας ἢ διαμονῆς του δικαστηρίου τῆς αἰτήσεώς του περὶ δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς ἢ τῆς αἰτήσεως περὶ διορισμοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἑτέρου Μέρους. Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον ἀποστέλλει εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ἑτέρου Μέρους τὸ πρακτικὸν μετὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἕτερα συνημμένα ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀρωγὴν ἔγγραφα, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ὅταν τὸ ἐπιλαμβανόμενον μιᾶς ὑποθέσεως δικαστήριον ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀπαιτῇ παρά τινος προσώπου κατοικοῦντος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν καταβολὴν τελῶν ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, ἡ προθεσμία ἡ καθοριζομένη διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δύο μηνῶν.

2. Ὅταν τὸ δικαστήριον ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τάσσῃ προθεσμίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς καθωρισμένης διαδικαστικῆς πράξεως παρά τινος προσώπου κατοικοῦντος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς σφραγῖδος τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται τὸ ἔγγραφον τὸ πιστοποιοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ἀναγνώρισις καὶ ἐκτέλεσις ἀποφάσεων ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ἔχουσαι ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀστικὰς μὴ περιουσιακῆς φύσεως ὑποθέσεις, ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Αἱ ἔχουσαι ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀστικὰς ὑποθέσεις περιουσιακῆς φύσεως, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὸ ἔδαφος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὑπόκεινται εἰς ἐκτέλεσιν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἀναγνωριζουσῶν τὴν ἀστικὴν εὐθύνην εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 22.

Ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ κήρυξιν ὡς ἐκτελεστῆς τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως δέον ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη πρωτοδίκως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἢ εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ ἑτέρου Μέρους. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, τὸ δικαστήριον ἀποστέλλει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ ἑτέρου Μέρους συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως καθοριζομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ κήρυξιν ὡς ἐκτελεστῆς μιᾶς ἀποφάσεως δέον νὰ προσαρτᾶται:

α) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περιλαμβανομένου καὶ τοῦ σκεπτικοῦ αὐτῆς ὡς ἐπίσης καὶ ἓν ἐπίσημον ἔγγραφον πιστοποιοῦν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἀπέκτησε τὴν ἰσχὺν δεδικασμένου, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο προκύπτῃ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως.

β) Ἓν ἔγγραφον ἀποδεικνῦον ὅτι ὁ ἐναγόμενος ὁ ὁποῖος δὲν συμμετέσχε εἰς τὴν διαδικασίαν ἢ ὁ πληρεξούσιός του εἶχον κληθῆ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν τοὐλάχιστον ἅπαξ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

γ) Κεκυρωμένη μετάφρασις τῶν ἐγγράφων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὰς παραγράφους α καὶ β εἰς τὰς γλώσσας τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς κήρυξιν ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς δύναται νὰ προσαρτᾶται ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 24.

Κρίνον ἐπὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη, διασαφηνίσεις ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα ἢ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ ὅπως συμπληρώσῃ τὴν αἴτησιν. Τὸ δικαστήριον δύναται ὁμοίως νὰ ἀκούσῃ τὸν ἐναγόμενον ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ ζητήσῃ διασαφηνίσεις ἀπὸ τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται νὰ προβάλῃ ἔνστασιν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον ἐπὶ τῆς κηρύξεως ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς ἀφορῶσαν τόσον εἰς τὸ παραδεκτὸν τῆς ὡς ἄνω κηρύξεως ὅσον καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιδικασθέντα αἰτήματα, εἰμὴ μόνον ἐὰν τὸ δίκαιον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις προβλέπῃ μίαν τοιαύτην ἔνστασιν.

Ἄρθρον 26.

Ἄρνησις τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ τῆς κηρύξεως ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς.

Ἡ ἀναγνώρισις ἢ ἡ κήρυξις ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς δύνανται νὰ μὴ γίνουν ἀποδεκταὶ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ὅταν ὁ ἐναγόμενος ἢ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἡ ἀπόφασις ὑποχρεοῖ ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα δὲν συμμετέσχον εἰς τὴν διαδικασίαν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ κλῆσις εἰς τὸ ἀκροατήριον δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίους των ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν.

β) Ὅταν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀντίθετος πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν ἔχουσαν ἰσχὺν δεδικασμένου μεταξὺ τῶν ἰδίων διαδι-

κων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἡ ὁποία ἐξεδόθη ὑπό τινος δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ.

γ) Ὅταν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ.

δ) Ὅταν κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ, τὸ δικαστήριον τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιον ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 27.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 2 καὶ τῶν ἄρθρων 22—26 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐπὶ τῶν δικαστικῶν συμβιβασμῶν.

Ἰδιαίτεραι περιπτώσεις ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 28.

1. Ὅταν τὰ πρόσωπα τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τῆς παρούσης Συμβάσεως κατεδικάσθησαν διὰ ὁριστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα δέον ὅπως καταβληθοῦν θὰ ἀποφασίσῃ συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιόν του καὶ ἀνεξόδως ἐπὶ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς.

2. Θεωροῦνται ὁμοίως ὡς δικαστικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα τὰ προκληθέντα ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀποδεικνυόντων ὅτι ἡ ἀπόφασις ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ ὅτι αὕτη ὑπόκειται εἰς ἐκτέλεσιν ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα καθορίζονται, κατόπιν αἰτήσεως, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ καλουμένου νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς.

Ἄρθρον 29.

1. Ἡ αἴτησις πρὸς κήρυξιν ὡς ἐκτελεστῆς τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὑποβάλλεται, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεδικάσθησαν τὰ ἔξοδα.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ προσαρτᾶται ἡ καταδικαστικὴ ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἀπόφασις μετὰ πιστοποιητικοῦ ὅτι αὕτη ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ ὅτι εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἐκτελέσεως ὡς ἐπίσης καὶ κεκυρωμένη μετάφρασις εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένας γλώσσας.

3. Ἡ αἴτησις πρὸς κήρυξιν τῆς ἀποφάσεως διὰ τὰ ἔξοδα ὡς ἐκτελεστῆς δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 30.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλομένου Μέρους ἐξετάζει τὴν περὶ κηρύξεως ὡς ἐκτελεστῆς τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων αἴτησιν ἄνευ ἀκροάσεως τῶν διαδίκων καὶ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

2. Ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὰ ἔξοδα δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν προκατέβαλε μέρος τῶν ἐξόδων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ᾽ ἣν ὑπήκοος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κατεδικάσθη εἰς τὰ ἔξοδα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ἑτέρου Μέρους, τὸ δικαστήριον τοῦτο διαβιβάζει αἴτησιν περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐξόδων τούτων πρὸς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ὀφειλέτης. Τὸ δικαστήριον πρὸς ὃ διεβιβάσθη ἡ αἴτησις διατάσσει τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ δίκαιον, ἀτελῶς.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 29 παράγραφος 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερόμενα ἔγγραφα, τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 ἐχούσης ὡσαύτως ἐφαρμογήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Ἔκδοσις καὶ διέλευσις.

Ἄρθρον 32.

Ὑποχρέωσις πρὸς ἔκδοσιν.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὅπως ἐκδίδουν κατόπιν αἰτήσεως τὰ εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των πρόσωπα ἐν ὄψει ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς.

2. Ἡ ἔκδοσις πρὸς ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ᾽ ὅσον τὸ ἔγκλημα τιμωρεῖται, κατὰ τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, διὰ ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας μεγίστου ὁρίου τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους ἢ ἑτέρας βαρυτέρας ποινῆς.

3. Ἡ ἔκδοσις πρὸς ἐκτέλεσιν ποινῆς ἐπιτρέπεται μόνον δι᾽ ἐγκλήματα τιμωρούμενα κατὰ τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐφ᾽ ὅσον τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον κατεδικάσθη εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλυτέραν τοῦ ἔτους ἢ βαρυτέραν ποινήν.

4. Ἐὰν τὸ ἔγκλημα δι᾽ ὃ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Μέρους ἐνῷ τοιαύτη ποινὴ δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ λάβῃ χώραν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ δὲν θὰ ἀπαγγελθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

5. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἀφορᾷ εἰς πλείονα διαφορετικὰ ἐγκλήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διὰ ποινῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως τινὰ δὲν πληροῦν τὸν προβλεπόμενον εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ὅρον, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ διὰ τὰ τελευταῖα αὐτά.

Ἄρθρον 33.

Ἄρνησις ἐκδόσεως.

1. Δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἐκδόσεως εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) ὅταν τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις εἶναι ὑπήκοος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἢ ἔχῃ χορηγηθῇ ἄσυλον εἰς τοῦτο.

β) ὅταν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἡ κατηγορία ἀφορᾷ πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ἀδίκημα, ἢ ὅταν ἡ ποινικὴ δίωξις εἶναι ἀπαράδεκτος ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ λόγῳ παραγραφῆς ἢ ἄλλου νομίμου λόγου.

γ) ὅταν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐξεδόθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἀπόφασις μετὰ ἰσχύος δεδικασμένου ἀφορῶσα εἰς τὸ αὐτὸ ἔγκλημα ἢ ὅταν ἔχῃ παύσει ἡ ποινικὴ δίωξις.

δ) Ὅταν τὸ ἔγκλημα δι᾽ ὃ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις διώκεται, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀποκλειστικῶς κατ᾽ ἔγκλησιν.

ε) Ὅταν τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

2. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος δύναται ὡσαύτως νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔκδοσιν ὅταν αὕτη ζητεῖται δι᾽ ἔγκλημα διαπραχθὲν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τρίτου Κράτους καὶ ἔχῃ ἤδη ἐκδοθῇ ἀπόφασις εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 34.

Αἴτησις ἐκδόσεως.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως ἐπισυνάπτεται κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἐχούσης ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικῆς απο-

φάσεως, ὡς καὶ τὸ πλῆρες κείμενον τῆς διδούσης τὸν νομικὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐγκλήματος διατάξεως τοῦ νόμου. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καταδικασθεὶς ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς του, τοῦτο πρέπει νὰ ἀναφέρεται.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως πρὸς ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως ἐπισυνάπτεται κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς διατασσούσης προσωρινὴν κράτησιν ἀποφάσεως, περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῆς προβλεπούσης τὸ ἔγκλημα διατάξεως τοῦ νόμου. Ἐὰν τὸ ἔγκλημα προξένησεν ὑλικὴν ζημίαν, δέον νὰ ἀναφερθῇ τὸ ὕψος ταύτης.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται, εἰ δυνατόν, ἡ ἐξωτερικὴ περιγραφὴ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, πληροφορίαι ἀφορῶσαι τὴν ταυτότητά του, τὴν προσωπικήν του κατάστασιν, τὴν ὑπηκοότητά του καὶ τὴν διαμονήν του, ἡ φωτογραφία του καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

4. Τὸ Συμβαλλόμενον Μέρος τὸ ὁποῖον αἰτεῖται τὴν ἔκδοσιν δὲν ὑποχρεοῦται νὰ συνοδεύσῃ τὴν αἴτησίν του διὰ τῶν τεκμηρίων τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις τελεσθεῖσαν πρᾶξιν.

Ἄρθρον 35.
Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως δὲν περιλαμβάνῃ ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἡ ὁποία δύναται ὅμως νὰ παραταθῇ δι' ἠτιολογημένους λόγους.

Ἄρθρον 36.
Σύλληψις ἐκζητουμένου.

Ἅμα τῇ λήψει τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος λαμβάνει ἀμελλητὶ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ περὶ οὗ ἡ αἴτησις προσώπου, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δὲν ἐπιτρέπεται ἔκδοσις κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 37.
Προσωρινὴ κράτησις
πρὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως.

1. Τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ συλληφθῇ προσωρινῶς πρὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, βεβαιοῦντος τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλης δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ τοιαύτη αἴτησις δύναται νὰ διαβιβασθῇ ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς, ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου διαβιβάζοντος ἐγγράφως τὸ περιεχόμενον τῆς αἰτήσεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις, τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ συλλάβουν προσωρινῶς ἓν πρόσωπον εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἰδίου των ἐδάφους ἀκόμη καὶ ἄνευ τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν παράγραφον 1 αἰτήσεως ἐφ' ὅσον λάβουν γνῶσιν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο διέπραξε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους ἔγκλημα δι' ὃ χωρεῖ ἔκδοσις.

3. Τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος δέον ὅπως εἰδοποιηθῇ ἀμελλητὶ περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου συλλήψεως.

Ἄρθρον 38.
Ἀπόλυσις.

Πρόσωπον προσωρινῶς συλληφθὲν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 36 ἢ 37 τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ἀπολυθῇ ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἢ ἡ αἴτησις περὶ συμπληρώσεως ταύτης δὲν ληφθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ ἑτέρου Μέρους περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προσώπου τούτου.

Ἄρθρον 39.
Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐγένετο ἔναρξις ποινικῆς διαδικασίας ἢ τοῦτο ἐκτίῃ ποινὴν δι' ἕτερον ἔγκλημα εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἡ ἔκδοσίς του δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἢ τῆς ἐκτίσεως ἢ τοῦ χαρισμοῦ τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 40.
Προσωρινὴ ἔκδοσις.

1. Ἐὰν λόγῳ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναβολῆς ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ ἐπέλθῃ παραγραφὴ τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ νὰ δυσχερανθῇ σοβαρῶς ἡ διαδικασία, τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοσις δύναται, κατόπιν ἠτιολογημένης αἰτήσεως, νὰ ἐκδοθῇ προσωρινῶς.

2. Τὸ προσωρινὸν ἐκδοθὲν πρόσωπον δέον νὰ ἐπιστραφῇ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικαστικῆς πράξεως δι' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ ἔκδοσίς του.

Ἄρθρον 41.
Συρροὴ αἰτήσεων ἐκδόσεως.

Ἐὰν πλείονα Κράτη ζητοῦν τὴν ἔκδοσιν προσώπου τινός, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος ἀποφασίζει ποία ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων θὰ προτιμηθῇ.

Ἄρθρον 42.
Ὅρια ποινικῆς διώξεως.

1. Ἄνευ συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλομένου Μέρους τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ διωχθῇ ποινικῶς ἢ νὰ ἐκτίσῃ ποινὴν δι' ἔγκλημα διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ διάφορον τοῦ δι' ὃ ἐγένετο ἡ ἔκδοσις ἐγκλήματος οὔτε νὰ παραδοθῇ εἰς τρίτον Κράτος.

2. Ἡ συναίνεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ὅταν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἤ, εἰς περίπτωσιν καταδίκης, ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως ἢ τοῦ χαρισμοῦ τῆς ποινῆς. Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν περιλαμβάνεται ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν ἠδυνήθη, οὐχὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ὑπαιτιότητος, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

β) Ὅταν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον, ἀφ' ἧς ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, ἐπανῆλθε ἐν συνεχείᾳ τῇ βουλήσει του εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 43.
Γνωστοποίησις τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐκδόσεως.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος γνωστοποιεῖ εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ἀπόφασίν του.

2. Εἰς περίπτωσιν πλήρους ἢ μερικῆς ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, οἱ λόγοι τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινοῦνται εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῆς ἐκδόσεως, τὸ πρὸ ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλόμενον Μέρος πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Μέρος περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς παραδόσεως. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν Μέρος δὲν παραλάβῃ τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καθορισθείσης διὰ τὴν παράδοσιν ἡμερομηνίας, τοῦτο δύναται νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον.

Ἄρθρον 44.
Ἐπανέκδοσις.

Ἐὰν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον ἐκφύγῃ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις μέρους γίνεται ἀντικείμενον νέας αἰτήσεως ἐκδόσεως εἰς ἣν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπισυναφθοῦν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 34 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπαριθμούμενα στοιχεῖα.

Ἄρθρον 45.
Ἐπικοινωνίαι εἰς θέματα ἐκδόσεως.

Ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ὡς καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὴν λαμβάνουν χώραν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἄλλαι ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἔκδοσιν πράξεις πραγματοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 46.
Διέλευσις.

1. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος, αἰτήσει τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἐπιτρέπει τὴν διὰ τοῦ ἐδάφους του διέλευσιν προσώπων ἐκδιδομένων εἰς τὸ Μέρος τοῦτο ὑπὸ τρίτου Κράτους. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέψουν τοιαύτην διέλευσιν ἐφ᾽ ὅσον δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Ἡ περὶ ἀδείας διελεύσεως αἴτησις ὑποβάλλεται διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ὡς καὶ ἡ αἴτησις ἐκδόσεως.

3. Τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν συνεννοοῦνται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὡς πρὸς τὰς διατυπώσεις, τὸ δρομολόγιον καὶ τὰς ἄλλας συνθήκας τῆς διελεύσεως.

Ἄρθρον 47.
Γνωστοποίησις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιοῦν εἰς ἄλληλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ποινικῆς διαδικασίας κατὰ τῶν ἐκδοθέντων προσώπων. Γνωστοποιοῦν ὡσαύτως, κατόπιν αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ἐχούσης ἰσχὺν δεδικασμένου ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.
Διάφοροι ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 48.
Μεταφοραὶ τῆς ποινικῆς διώξεως.

Ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑποχρεοῦται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὅπως ἀσκήσῃ συμφώνως πρὸ τὸ δίκαιόν του ποινικὴν δίωξιν κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων οἱ ὁποῖοι διέπραξαν ἔγκλημα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους.

Ἄρθρον 49.

1. Διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ποινικῆς διώξεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 48, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποβάλλουν πρὸς ἄλληλα αἰτήσεις εἰς ἃς ἐπισυνάπτονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα στοιχεῖα, πληροφορίας περὶ τοῦ δράστου καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῶν ἐφαρμοστέων εἰς τὴν πρᾶξιν ποινικῶν διατάξεων, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα εἰς τὸν τόπον ἐκτελέσεώς της.

2. Τὸ ἐπιληφθὲν τῆς αἰτήσεως Συμβαλλόμενον Μέρος πληροφορεῖ τὸ ἕτερον Μέρος περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαδικασίας καὶ κοινοποιεῖ, κατόπιν αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ἐχούσης ἰσχὺν δεδικασμένου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 50.
Προσωρινὴ παράδοσις κρατουμένων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα μαρτύρων.

1. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες πρόσωπα κρατούμενα εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Μέρους, τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερόμενα ὄργανα δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν νὰ ἀποσταλοῦν τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κρατοῦνται καὶ ὅτι θὰ ἐπιστραφοῦν τὸ συντομώτερον δυνατὸν μετὰ τὴν ἐξέτασίν των.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες πρόσωπα κρατούμενα εἰς τὸ ἔδαφος ἑνὸς τρίτου Κράτους, τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερόμενα ὄργανα ἐπιτρέπουν τὴν διέλευσιν τῶν προσώπων αὐτῶν διὰ τοῦ ἐδάφους των.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς ἄνω παραγράφων 1 καὶ 2.

Ἄρθρον 51.
Παράδοσις ἀντικειμένων.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ διαπράξαντος τὸ ἔγκλημα καὶ σχετικὰ πρὸς αὐτὸ κατεχόμενα ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀντικείμενα ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἀντικείμενον δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν διαδικασίαν ὡς τεκμήριον, παραδίδονται εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ᾽ ἃς ἡ ἔκδοσις τοῦ διαπράξαντος τὸ ἔγκλημα δὲν δύναται, συνεπείᾳ θανάτου ἢ ἄλλης αἰτίας, νὰ πραγματοποιηθῇ.

2. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρος δύναται νὰ ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν παράδοσιν τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα τυγχάνουν ἀπαραίτητα ἐν σχέσει πρὸς ἑτέραν ποινικὴν ὑπόθεσιν.

3. Τὰ δικαιώματα τρίτων ἐπὶ τῶν πρὸς παράδοσιν ἀντικειμένων διατηροῦνται ἐν ἰσχύι. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ποινικῆς διαδικασίας τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Μέρος παρ᾽ οὗ ἀπεστάλησαν διὰ νὰ παραδοθοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους των.

4. Ἡ παράδοσις τῶν ἀντικειμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τὰς περιοριζούσας τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀντικειμένων καὶ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 52.
Ἔξοδα ἐκδόσεως καὶ διελεύσεως.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα σχετικῶς μὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς παραδόσεως τῶν διαπραξάντων ἐγκλήματα καὶ παραδόσεως ἀντικειμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, βαρύνουν τὸ Συμβαλλόμενον Μέρος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ταῦτα ἀνέκυψαν. Τὰ ἔξοδα διελεύσεως βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Μέρος.

Ἄρθρον 53.
Ἀνακοίνωσις πληροφοριῶν περὶ ἀποφάσεων.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀνακοινώνουν εἰς ἄλληλα ἅπαξ τοῦ ἔτους πληροφορίας περὶ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ ὑπηκόων τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἐχουσῶν ἰσχὺν δεδικασμένου.

2. Κατόπιν αἰτήσεως, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀνακοινώνουν εἰς ἄλληλα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ποινικῆς διαδικασίας πληροφορίας περὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων κατοικήσει εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

3. Εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιοῦν πρὸς ἄλληλα, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καταδικασθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8.
Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀντικαθιστᾷ τὴν εἰδικὴν συμφωνίαν περὶ τοῦ εὐεργετήματος πενίας καὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαπῶν συναφθεῖσαν δι᾽ ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πολωνίας τὴν 10ην Ἀπριλίου 1930.

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως ἥτις θὰ λάβῃ χώραν εἰς Βαρσοβίαν.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι ἐπ᾽ ἀόριστον. Δύναται νὰ καταγγελθῇ διὰ γνωστοποιήσεως ὑφ᾽ ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ παύσῃ ἰσχύουσα μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγῖδας των.

Ἐγένετο εἰς Ἀθήνας, τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1979 εἰς δύο ἀντίτυπα συντεταγμένα εἰς τὴν ἑλληνικήν, πολωνικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν, τῶν τριῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν. Εἰς περίπτωσιν διαφορᾶς, τὸ γαλλικὸν κείμενον ὑπερισχύει.

Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς
Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Διὰ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Λαϊκῆς
Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας
JERZY BAFIA

CONVENTION

entre la République Hellénique et la République Populaire de Pologne relative à l' entraide judiciaire en matières civile et pénale.

Le Président de la République Hellénique, et le Conseil d' Etat de la République Populaire de Pologne, désireux de renforcer l' amitié étroite et durable entre les deux pays et de manifester l' intérêt qu'ils portent à la coopération dans le domaine juridique, ont résolu de conclure une Convention relative à l' entraide judiciaire en matières civile et pénale et désigné à cet effet comme leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique

Monsieur Georges Stamatis, Ministre de la Justice de la République Hellénique.

Le Conseil d' Etat de la République Populaire de Pologne Monsieur le Professeur Dr. Jerzy Bafia, Ministre de la Justice de la République Populaire de Pologne. lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions qui suivent:

CHAPITRE I

Dispositions générales

Article 1
Etendue de la protection juridique

1. Les ressortissants de l' une des Parties Contractantes bénéficient en ce qui concerne leurs droits personnels et patrimoniaux de la même protection sur le territoire de l' autre Partie Contractante que cette dernière accorde à ses propres ressortissants.

2. Les ressortissants de l' une des Parties Contractantes ont libre accès aux tribunaux et autres organes de l' autre Partie Contractante compétents en matière civile et pénale. Ils peuvent comparaître devant ces organs pour défendre leurs droits, introduire des requêtes et intenter des actions sous les mêmes conditions que les ressortissants de cette Partie.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 sont respectivement applicables aux personnes juridiques des deux Parties Contractantes.

Article 2
Mode de communication

1. Dans les matières réglées par la présente Convention, le Ministère de la Justice de la Répiblique Hellénique, ainsi que le Ministère de la Justice ou le Parquet Général de la République Populaire de Pologne, communiqueront directement entre eux, à moins de disposition contraire de la présente Convention.

2. Les tribunaux et les autres organes des Parties Contractantes compétents en matières civile et pénale communiquent entre eux par l' intérmédiaire du Ministère de la Justice de la République Hellénique et du Ministère de la Justice ou du Parquet Général de la République Populaire de Pologne.

Article 3
Langues officielles

Les documents communiqués dans les matières réglées par la présente Convention seront rédigés dans la langue de la Partie requérante, étant accompagnés d' une traduction dans la langue de la Partie requise ou en langue française.

Article 4
Information sur le droit

Le Ministère de la Justice de la Répiblique Hellénique et le Ministère de la Justice de la République Populaire de Pologne, ainsi que les Parquets Généraux des deux Parties Contractantes s' informeront mu uellement, sur demande, du droit en vigueur dans leurs pays respectifs, de l' interprétation des dispositions législatives par les organs compétents des Parties Contractantes, des actes législatifs les plus importants ainsi que, si besoin est, des questions juridiques déterminées.

Article 5

Au sens de la présente Convention, l' expression «en matière civile» comprend également les questions relévant du droit commercial et du droit de la famille.

CHAPITRE II

Entraide judiciaire

Article 6
Exercice de l' entraide judiciaire

1. Les Parties Contractantes s'engagent à s' accorder mutuellement l' entraide judiciaire dans les affaires civiles et pénales.

2. L' entraide judiciaire s' exerce par l' accomplissement d' actes déterminés de procédure, et notamment transmission de documents, perquisitions, saisie et remise de pièces à conviction, expertise, interrogatoire d' inculpés et d' accusés, audition de parties, de témoins et d' experts, ainsi que visite judiciaire des lieux.

Article 7
Objet et forme des commissions rogatoires

1. La commission rogatoire doit comprendre: a) la dénomination des organes requérants et requis, b) l' affaire que la commission rogatoire concerne, c) les noms et prénoms des parties, des inculpés, des accusés ou des condamnés, leur domicile ou lieu de séjour, nationalité et profession, et en matière pénale-autant que possible– les lieu et date de naissance des inculpés, accusés ou condamnés et les prénoms de leurs parents, d) les noms prénoms et adresses des mandataires, e) l' objet de la commission et les informations nécessaires à son exécution et, dans les affaires pénales, la qualification de l' acte délictueux.

2. Les commissions rogatoires et les pièces annexes doivent être signées et revêtues du sceau de l' autorité dont elles émanent.

Article 8
Exécution des commissions rogatoires

1. Pour exécuter une commission rogatoire, l' organe requis applique les dispositions législatives en vigueur dans son Etat, Cependant, l' organe requis peut, sur demande de la Partie Contractante requérante, appliquer les dispositions de procédure de l' autre Partie Contractante pour autant qu' elles ne sont pas contraires à la législation de la Partie requise.

2. Lorsque l' organe requis n' est pas compétent pour exécuter la commission rogatoire, il transmet celle-ci à l' organe compétent de la Partie requise et en l' informe l'organe requérant.

3. Sur demande de l'organe requérant, l'organe requis l' informe directement de la date et du lieu d' accomplissement de l'acte requis.

4. L' organe requis retourne le dossier après exécution de la commission rogatoire à l'organe requérant ou l' informe des obstacles à l' exécution de la commission rogatoire.

Article 9

Témoins et experts

1. Lorsque, au cours d' une instance devant un tribunal ou un autre organe de l' une des Parties Contractantes, la comparution d' un témoin ou d' un expert séjournant sur le territoire de l' autre Partie Contractante s' avère nécessaire, le tribunal ou l' autre organe compétent de cette dernière peut être requis de signifier la convocation.

2. Dans le cas prévu au paragraphe 1er, la convocation ne peut être assortie d' amende ou d' autres mesures de contrainte en cas de non comparution.

3. Les frais de voyage et de séjour ainsique le paiement d' une indémnité pour les témoins ou experts sont à la charge de la Partie requérante.

4. Le témoin ou l' expert qui comparaît devant l' organe de la Partie requérante sur convocation signifiée par l' organe de la Partie requise ne peut faire l' objet d' arrestation, de poursuite pénale ou d' exécution d' une peine pour une infraction commise avant qu' il n' ait franchi la frontière de la Partie requérante.

5. Le témoin ou l' expert cesse de bénéficier du privilège prévu au paragraphe 4 s' il ne quitte pas le territoire de la Partie requérante avant l' expiration d' un délai de quinze jours à compter du jour où l' organe qui l' a entendu lui notifie que sa présence n' est plus nécessaire. Dans le calcul de ce délai n' est pas compris le temps pendant lequel le témoin ou l' expert n' était pas en mesure, sans qu' il y ait eu faute de sa part, de quitter le territoire de la Partie requérante.

Article 10

Significations

1. Les significations sont effectuées par l' organe requis suivant les dispositions légales régissant cette matière dans son Etat, lorsque les pièces signifiées sont rédigées dans la langue de la Partie requise ou lorsqu' elles sont accompagnées d' une traduction certifiée conforme dans la langue de cette Partie. Dans le cas contraire, l' organe requis ne signifie la pièce à son destinataire que si le dernier consent à la recevoir.

2. La commission rogatoire doit indiquer l' adresse exacte du destinataire et désigner la pièce à signifier.

3. Lorsque les pièces ne peuvent être signifiées à l' adresse indiquée dans la commission rogatoire, l' organe requis prendra des mesures utiles en vue d' établir l' adresse exacte. Si l' établissement de l' adresse s' avère impossible, l' organe requis en informe l' organe requérant et lui retourne les pièces qu' il avait à signifier.

Article 11

Accusé de réception des pièces

L' accusé de réception des pièces se fait conformément aux dispositions sur la signification en vigueur sur le territoire de la Partie requise. Il doit mentionner la date et le lieu de la signification.

Article 12

Frais de l' entraide judiciaire

1. La Partie Contractante requise supportera tous les frais occasionnés sur son territoire par l' entraide judiciaire et ne demandera pas le remboursement de ces frais.

2. L'organe requis informera l'organe requérant du montant des frais échus, Si l'organe requérant fait payer ces frais par la personne qui y est tenue, lesdites sommes seront acquises à la Partie requérante.

Article 13

Refus d'entraide judicaire

1. Un acte d'entraide judicaire peut être refusé lorsque son accomplissement risque de porter atteinte à la souveraineté, la sécurité ou l'ordre public de la Partie Contractante requise.

2. En matière pénale, l'entraide judicaire peut être en outre refusée lorsque, d'après la Partie requise, l'acte visé à la commission rogatoire est une infraction politique ou militaire.

CHAPITRE III

Documents

Article 14

Communication d'actes d'état civil.

Sur demande des tribunaux et d'autres organes compétents de l'une des Parties Contractantes, l'autre Partie leur communique sans taxes et frais des extraits des actes d'état civil et d'autres documents y afférants concernant les ressortisantss de la Partie dont émane la demande.

Article 15

Légalisation et force probante des documents

1. Les documents ainsi que leurs expéditions ou extraits, dressés, délivrés ou certifiés conformes par un organe compétent sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et munis d'un sceau officiel, n'ont pas besoin d'être légalisés afin d'être valables sur le territoire de l'autre Partie.

2. Les actes officiels dressés sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, ont la force probante d'actes officiels sur le territoire de l'autre Partie.

CHAPITRE IV

Dispense de la caution judicatum solvi et assistance judicaire gratuite en matière civile

Article 16

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes, domiciliès ou résidant sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie, et qui comparaissent devant les tribunaux de l' autre Partie Contractante, ne sont pas tenus à la caution judicatum solvi, pour le seul motif qu'ils sont étrangers ou qui'ils n'ont ni domicile ni lieu de rédidence sur le territoire de la Partie devant le tribunal de laquelle ils comparaissent.

Article 17

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes sont admis sur le territoire de l'autre au bénéfice de l'assistante judicaire gratuite dans les mêmes conditions et dans la même mesure que les ressortissants de cette Partie Contractante.

2. L'assistance judicaire gratuite s'étend à tous les actes du procès, y compris les actes d'exécution.

3. Les ressortissants qui, conformément aux dispositions légales de l'une des Parties Contractantes ont bénéficié de l'assistance judiciaire gratuite à l'occasion d'une affaire, en bénéficieront également à l'occasion des actes du procès accomplis dans la même affaire sur le territoire de l'autre Partie.

Article 18

1. Les certificats concernant la situation personnelle, familiale et matérielle sont délivrès par les organes compétents de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle est domicilié ou réside la personne qui réclame l bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite.

2. Lorsque la personne concernée n'est pas domiciliée ou ne réside pas sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie Contractante, la mission diplomatique ou le poste consulaire de l'Etat dont cette personne est le ressortissant peut délivrer le certificat en question.

3. Le tribunal appelé à statuer sur l'assistance judicaire gratuite peut, en suivant la procédure prévue à l'article 2 de la présente Convention , demander des renseignements supplémentaires à l'organe qui a délivré le certificat.

Article 19

Le ressortissant de l'une des Parties Contractantes peut faire consigner dans le procès-verbal du tribunal, compétent à raison de son domicile ou de sa résidence, la demande d'assistance judicaire gratuite ou la demande en constitution d'un mandataire ad litem devant le tribunal de l'autre Partie. Le tribunal saisi communique au tribunal de l'autre Partie le procès - verbal avec le certificat prévu à l'article 18 de la présente Convention ainsi que les autres pièces annexées par le demandeur d'assistance, suivant la procédure prévue à l'article 2 de la présente Convention.

Article 20

1. Lorsque le tribunal de l'une des Parties Contractantes saisi d'une affaire exige d'une personne domiciliée sur le territoire de l'autre Partie Contractante des taxes ou frais judiciaires, le délai fixé pour leur versement ne peut être inférieur à deux mois.

2. Lorsque le tribunal de l'une des Parties Contractantes fixe un délai pour l'accomplissement par une personne domiciliée sur le territoire de l'autre Partie Contractante d'un acte de procédure déterminé, le délai commence à courir à compter de la date du cachet de la poste de la Partie Contractante d'où émane la pièce certifiant l'accomplissement de l'acte.

CHAPITRE V

Reconnaissance et execution des décisions en matière civile.

Article 21

1. Les décisions judiciaires passées en force de chose jugée en matière civile de l' une des Parties Contrac antes portant sur les affaires non partimoniales, à condition qu' elles ne soient contraires à la présente Convention, seront reconnues sur le territoire de l' autre Partie Contractante. Cette disposition est applicable également aux décisions rendues avant l' entrée en vigueur de la présente Convention.

2. Les decision judiciaires passées en force de chose jugée en matière civile portant sur les relations partimoniales, rendues sur le territoire de l' une des Parties Contractantes, sont susceptibles d' exéquatur sur le territoire de l' autre Partie, lorsqu' elles ont été rendues après l' entrée en vigueur de la présente Convention. Il en est de même des jugements faisant droit à l' action civile en matière pénale.

Article 22

La requête en reconnaissance ou en exequatur de la décision judiciaire doit être introduite au tribunal qui a connu de l' affaire en première instance, ou au tribunal compétent de l' autre Partie. Dans le premier cas, le tribunal communique la requête au tribunal compétent de l' autre Partie suivant la procédure définie à l' article 2 de la présente Convention.

Article 23

1. A la requête en reconnaissance ou en exequatur il faut annexer:

a) Une copie certifiée conforme de la décision judiciaire comprenant les motifs ainsi qu' un document officiel constatant que la décision est passée en force de chose jugée, à moins que cela ne résulte du contenu de la décision;

b) un document constatant que le défendeur qui n' a pas participé à la procédure ou son mandataire avait été en temps utile et suivant la procédure légale convoqué au moins une fois à l' audience;

c) la traduction certifiée conforme des documents énumérés sous a) et b) dans une des langues prévues à l' Article 3 de la présente Convention.

2. A la requête en exequatur peut être jointe la requête en exécution forcée.

Article 24

En statuant sur la reconnaissance ou l' exequatur de la décision, le tribunal peut, si besoin est, demander des eclaircissements au requérant ou l' obliger à compléter la requête. Le tribunal peut également entendre le défendeur sur le contenu de la requête et demander des éclaircissements au tribunal qui a rendu la décision.

Article 25

Le défendeur ne peut saisir le tribunal qui statue sur l' exequatur d' une exception, tant en ce qui concerne l' admissibilité de l' exéquatur que les prétentions adjugées par le tribunal, que si la loi de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle le jugement a été rendu prévoit une telle exception.

Article 26

Refus de reconnaissance ou d' exéquatur

La reconnaissance ou l' exéquatur peuvent être refusés dans les cas suivants:

a) lorsque le défendeur ou la personne que la décision oblige à satisfaire à la prétention n' ont pas participé à la procédure judiciaire du fait que la convocation à l' audience n' a pas été notifiée à eux-mêmes ou à leurs mandataires en temps utile et suivant la procédure légale;

b) lorsque la décision est en contradiction avec une décision antérieure passée en force de chose jugée, entre les mêmes parties, sur le même objet et sur le même fond, rendue par un tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue ou exécutée;

c) lorsque la décision est contraire à l' ordre public de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue ou exécutée;

d) lorsque selon le droit de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être reconnue ou exécutée, le tribunal de cette dernière est exclusivement compétent pour juger l' affaire.

Article 27

Les dispositions de l' article 21 paragraphe 2, et des articles 22 - 26 de la présente Convention sont également applicables aux transactions judiciaires.

Article 28

Cas particuliers d' exécution des décisions concernant les frais.

1. Lorsque les personnes exemptées de la caution judicatum solvi en vertu de l' article 16 de la présente Convention ont été condamnées par la décision clôtu-

rant la procédure aux frais judiciaires, le tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle les frais doivent être recouvrés, statuera, conformément à sa loi et sans frais, sur l' exéquatur.

2. Sont également considérés comme frais judiciaires les frais occasionnés par les certificats attestant que la décision est passée en force jugée et qu' elle est susceptible d' exécution, ainsi que les frais de traduction des documents requis. Ces frais sont fixés, sur requête, par le tribunal appelé à statuer sur l' exéquatur.

Article 29

1. La requête en exéquatur de la décision sur les frais judiciaires est introduite, suivant les modalités prévues à l'article 22 de la présente Convention, par la personne qui s'est vue adjuger les frais.

2. A la requête doit annexée la décision condamnant aux frais avec le certificat attestant qu'elle est passée en force de chose jugée et susceptible d'exécution, ainsi que la traduction certifiée conforme dans une des langues prévues à l'Article 3 de la présente Convention.

3. La requête en exéquatur de la décision sur les frais peut être formée conjointement avec la requête en exécution forcée.

Article 30

1. Le tribunal de la Partie Contractante requise examinera la requête en exéquatur de la décision sur les frais sans entendre les parties et se bornera à vérifier si la décision est passée en force de chose jugée et susceptible d'exécution.

2. La requête en exécution forcée des frais ne peut être déclarée irrecevable pour le seul motif que le requérant n'a pas versé d'acompte à valoir sur les frais de cette exécution.

Article 31

1. Dans le cas où un ressortissant de l'une des Parties Contractantes est condamné aux frais dûs au tribunal de l'autre Partie, ce tribunal saisira le tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle le débiteur est domicilié, d'une requête en recouvrement de ces frais. Le tribunal saisi procèdera à l'exécution forcée, selon son propre droit, sans percevoir de taxes.

2. A la requête doivent être annexés les documents énumérés à l'article 29, paragraphe 2 de la présente Convention, la disposition de l'article 30 étant également applicable.

CHAPITRE VI

Extradition et transit

Article 32

Obligation d'extradition

1. Les Parties Contractantes s'engagent mutuellement, conformément aux dispositions de la présente Convention, à extrader sur demande les personnes séjournant sur leur territoire en vue d'une poursuite pénale ou de l'exécution d'une peine.

2. L'extradition en vue d'une poursuite pénale ne peut intervenir que pour les infractions qui, selon la loi des deux Parties Contractantes, sont passables d'une peine privative de liberté d'un maximum d'au moins un an, ou d'une peine plus grave.

3. L'extradition en vue d'exécution d'une peine ne peut intervenir que pour les infactions punissables d'après la loi des deux Parties Contractantes et lorsque la personne concernée a été condamnée à une peine privative de liberté supérieure à une année ou à une peine plus grave.

4. Si l'infraction en raison de laquelle l'extradition est demandée est punie de la peine capitale par la loi de la partie requérante et que dans ce cas cette peine n'est pas prévue par la loi de la Partie requise l'extradition pourra être accordée à condition que sur le territoire de la Partie requérante la peine capitale ne sera pas prononcée ou exécutée.

5. Si la demande d'extradition vise plusieurs infractions distinctes punies chacune par la loi des deux Parties Contractantes d'une peine privative de liberté mais dont certaines ne remplissent pas la condition prévue aux paragraphes 2 et 3, la Partie requise aura la faculté d'accorder également l'extradition pour ces derniers.

Article 33

Refus d'extradition

1. Il ne sera pas donné suite à une demande d'extradition dans les cas suivants :

a) lorsque la personne dont l'extradition est demandée est un ressortissant de la Partie requise ou y a obtenu le droit d'asile;

b) lorsque, d'après la loi de la Partie requise, l'inculpation concerne une infraction politique ou militaire, ou bien lorsque la poursuite pénale est inadmissible ou le jugement ne peut être exécuté par suite de la prescription ou d'une autre circonstance légale!;

c) lorsque la personne dont l'extradition est demandée a fait l'objet sur le territoire de la Partie requise d'un jugement passé en force de chose jugée concernant la même infraction ou d'un non-lieu;

d) lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est poursuivie, conformément aux lois des deux Parties Contractantes, exclusivement sur accusation de la personne lésée;

e) lorsque l'infraction a été commise sur le territoire de la Partie requise.

2. La Partie requise peut en outre refuser l'extradition lorsque celle-ci est demandée en raison d'une infraction commise sur le territoire d'un Etat tiers et un jugement a déjà été rendu dans cet Etat.

Article.34

Demande d'extrédition

1. A la demande d'extradition il faut annexer une copie certifiée conforme du jugement passé en force de chose jugée ainsi que le texte intégral de la disposition légale qui donne la qualification de l'infraction, Au cas où le condamné aurait déjà purgé une partie de la peine, il faut le préciser.

2. A la demande d'extradition en vue d'une poursuite pénale, il faut annexer une copie certifiée conforme de la décision prononcant la détention provisoire, une description des circonstances ainsi que le texte de la disposition légale qui donne la qualification de l'infraction. Si l'infraction a causé un dommage matériel, il faut en indiquer le montant.

3. A la demande il faut annexer autant que possible le signalement de la personne dont l'extradition est demandée, des renseignements concernant son identité, sa situation personnelle, sa nationalité et son domicile, sa photo et ses empreintes digitales.

4. La Partie Contractante qui demande l'extradition n'est pas tenue de joindre à sa demande les pièces à conviction se rapportant à l'acte commis par la personne dont l'extradition est demandée.

Article 35
Renseignements complémentaires

Lorsque la demande d'extradition ne comporte pas tous les renseignements nécessaires, la Partie requise peut demander qu'elle soit complétée. A cet effet, elle peut fixer un délai qui ne devrait excéder deux mois mais qui peut être prolongé pour les motifs justifiès.

Article 36
Arrestation de la personne à extrader

Après avoir reçu la demande d'extradition, la Partie requise prendra sans délai des mesures utiles en vue d'arrêter la personne visée par la demande, sauf dans les cas où l'ex'radition ne peut intervenir aux termes de la présente Convention.

Article 37
Arrestation provisoire avan la réception de la demande d'extradition

1. La personne dont l'extradition est demandée peut être provisoirement arrêté avant la réception de la demande d'extradition, lorsque cela est demandé par l'une des Parties Contractantes, affirmant qu'un mandat d'arrêt a été lancé ou qu'un jugement de condamnation ou une autre décision de tribunal ont été rendus. Une telle demande peut être adressée par poste, télégraphe, ou par tout autre moyen transmettant le contenu de la demande par écrit.

2. Exceptionnellement, dans des cas d'urgence, les organes compétents des Parties Contractantes peuvent provisoirement arrêter une personne qui se trouve sur leur territoire même sans la demande prévue au paragraphe 1, s'ils ont connaissance que cette personne a commis sur le territoire de l'autre Partie une infraction justifiant l'extradition.

3. L'autre Partie Contractante doit être informée sans délai de la date de l'arrestation prévue aux paragraphes 1 et 2 du présent Article.

Article 38
Mise en liberté

La personne provisoirement arrêtée en vertu des articles 36 ou 37 de la présente Convention peut être libérée, si la demande d'extradition ou la demande de compléter celle-ci ne parvient pas à destination dans un mois à compter de la notification à l'autre Partie de l'arrestation de cette personne.

Article 39
Ajournement de l'extradition

Si la personne dont l'extradition est demandée fait l'objet d'une procédure pénale ou exécute une peine pour une autre infraction sur le territoire de la Partie requise, son extradition peut être ajournée jusqu'!à la clôture de la procédure pénale ou jusqu' à l'exécution ou la remise de la peine.

Article 40
Extradition temporaire

1. Si l'ajournement de l'extradition, prévu à l'article 39, risque d'entraîner la prescription des poursuites pénales ou d'entraver sérieusement la procédure, la personne dont l'extradition est demandée peut être, sur demande motivée, extradée temporairement.

2. La personne temporairement extradée doit être reconduite immédiatement après l'accomplissement de l'acte de procédure à l'occasion duquel elle a été extradée.

Article 41
Concours de demandes d'extradition

Lorsque plusieurs Etats demandent l'extradition d'une personne, la Partie requise décidera de la préférence à donner à une de ces demandes.

Article 42
Limite de poursuite

1. L'extradé ne pourra, sans le consentement de la Partie requise, faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine pour une infraction commise avant l'extradition autre que celle qui a donné lieu à celle-ci, ni être livré à un Etat tiers.

2. Ce consentement n'est pas requis dans les cas suivants :

a) Lorsque la personne extradée n'a pas quitté le territoire de la Partie Contractante à laquelle elle avait été extradée dans un mois à compter de la clôture de la procédure ou, en cas de condamnation, à compter de l'exécution ou de la remise de la peine. Ce délai ne comprend pas le laps de temps durant lequel la personne extradée ne pouvait, sans qu'il y ait eu faute de sa part, quitter le territoire de la Partie requérante;

b) lorsque la personne extradée, après avoir quitté le territoire de la Partie requérante, a regagné ensuite de son plein gré ce territoire.

Article 43
Notification de la décision sur l'extradition

1. La Partie requise fera connaître à la Partie requérante sa décision sur l'extradition.

2. En cas de rejet total ou partiel de la demande d'extradition, les motifs de la décision seront communiqués à la Partie requérante.

3. Au cas d'admission de l'extradition, la Partie Contractante requise informe la Partie requérante du lieu et de la date de la remise. Si la Partie requérante ne prend pas charge de la personne réclamée dans un mois à compter de la date fixée pour la remise, cette personne pourra être libérée.

Article 44
Réextradition

Si la personne extradée se soustrait à la justice et revient sur le territoire de la Partie requise, elle fera l'objet d'une nouvelle demande d'extradition sans qu'il soit nécessaire de communiquer les pièces énumérées à l'article 34 de la présente Convention.

Article 45
Communication en matière d'extradition

La demande d'extradition ainsi que la réponse à celle-ci se feront par la voie diplomatique. Les autres actes se rapportant à l'extradition se feront conformément à l'Article 2 de la présente Convention.

Article 46
Transit

1. Chacune des Parties Contractantes autorisera, sur demande de l'autre Partie, le transit à travers son territoire des personnes extradées à cette Partie par un autre Etat. Les Parties Contractantes n'y seront pas tennues lorsque selon les dispositions de la présente Convention l'obligation d'extradition n'existe pas.

2. La requête sollicitant le transit sera notifiée suivant la même procédure que la demande d'extradition.

3. Les organes compétents des Parties Contractantes s'entendront dans chaque cas sur les modalités, le trajet et les autres conditions du transit.

Article 47

Communication des résultats de la procédure pénale

Les Parties Contractantes se communiqueront mutuellement les résultats de la procédure pénale engagée contre les personnes extradées. Elles se communiqueront également, sur demande, une copie de la décision passée en force de chose jugée.

CHAPITRE VII

Dispositions diverses en matière pénale

Article 48

Transfert de la poursuite pénale

Chacune des Parties Contractantes est tenue, sur demande de l'autre Partie, de poursuivre conformément à sa loi ses propres ressortissants qui ont commis une infraction sur le territoire de l'autre Partie.

Article 49

1. Afin d'entamer la poursuite pénale conformément à l'Article 48, les Parties Contractantes se communiqueront des requêtes auxquelles seront annexés les pièces concernant l'infraction commise, des renseignements sur l'auteur de l'infraction commise, des renseignements sur l'auteur de l'infraction et d'autres preuves, ainsi que le texte des dispositions pénales applicables à l'acte selon la loi en vigueur du lieu de sa perpétration.

2. La Partie Contractante saisie de la requête précitée, informe l'autre Partie des résultats de la procédure et communique, sur demande, une copie de la décision passée en force de chose jugée.

Article 50

Remise temporaire de détenus en qualité de témoins

1. S'il y a lieu d'entendre en qualité de témoins des personnes détenues sur le territoire de l'autre Partie, les organes énumerés à l'article 2 de la présente Convention peuvent autoriser à ce que ces personnes soient envoyées au territoire de la Partie requérante, à condition qu'elles continuent à être détenues et soient renvoyées dans le plus bref délai possible après avoir été entendues.

2. S'il y a lieu d'entendre en qualité de témoins des personnes détenues sur le territoire d'un Etat tiers, les organes énumérés à l'article 2 de la présente Convention autoriseront le transit de ces personnes à travers leur territoire.

3. Les dispositions de l'article 9 de la présente Convention s'appliquent dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus.

Article 51

Délivrance d'objets

1. Les objets que l'auteur de l'infraction possède par suite de celle-ci, ainsi que tous autres qui dans la procédure pénale peuvent servir comme pièces à conviction, doivent être délivrés à la Partie requérante, même dans le cas où la remise de l'auteur de l'infraction est impossible pour cause de décès ou pour d'autres raisons.

2. La Partie requise peut temporairement différer la délivtance des objets qui sont nécessaires dans une autre procédure pénale.

3. Les droits des tiers sur les objets à délivrer restent intacts. Après le clôture de la procédure pénale, ces objets seront rendus à la Partie qui les a délivrés afin d'être remis aux ayants droit.

4. En délivrant dles objets conformément aux dispositions du présent Article, ne sont pas applicables les dispositions limitant l'importation et l'exportation d'objets et de valeurs de change.

Article 52

Frais d'extradition et de transit

Les frais occasionnés par les préparatifs pour la remise de délinquants et d'objets conformément aux dispositions de la présente Convention, sont à la charge de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle ces frais ont été encourrus. Les frais de transit sont à la charge de la Partie requérante.

Article 53

Communication d'informations sur les jugements

1. Les Parties Contractantes se communiqueront une fois par an des informations sur les jugements de condamnation des citoyens de l'autre Partie passés en force de chose jugée.

2. Les Parties Contractantes se communiqueront, sur demande, aux fins de la procédure pénale des renseignements sur les antécédents judiciaires des personnes ayant habité sur le territoire de la Partie requise.

3. Dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 du présent Article, les Parties Contractantes se communiqueront , autant que possible, les empreintes digitales des condamnés.

CHAPITRE VIII

Dispositiohs finales

Article 54

La présente Convention remplace l'arrangement sur l'assistance judiciaire gratuite et la caution judicatum solvi conclu par échange de lettres entre la Grèce et la Polonge, en date du 10 avril 1930.

Article 55

1. La présente Convention sera sujette à ratification en entrera en vigueur le trentième jour suivanla date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Varsovie.

2. La présente Convention restera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Fait à Athènes, le 24 octobre 1979, en double exemplaire, rédigé en langue hellénique, polonaise et fran-

çaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour le président de la République Hellénique	Pour le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne
GEORGES STAMATIS	JERZY BAFIA

Ἄρθρον δεύτερον

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » Γ'	»	1.000
4. » » » Δ'	»	2.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
7. » » » Παράρτημα	»	600
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	15.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » Γ'	»	50
4. » » » Δ'	»	125
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
7. » » » Παράρτημα	»	30
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 2190/20 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500
Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ, ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ